

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat uren die hij in november 2005 als pooler heeft gewerkt in de Penitentiare Inrichting Haaglanden, locatie Scheveningen, tot op heden niet zijn uitbetaald.

Ook klaagt verzoeker erover dat tal van toezeggingen in verband daarmee gedaan door medewerkers van het Ministerie van Justitie stelselmatig en zonder redengeving niet zijn nagekomen

Beoordeling

1. Op het moment dat verzoeker zich met zijn klacht tot de Nationale ombudsman wendde, was hij in dienst bij het Ministerie van Justitie als gevangenenbewaarder. Vanaf maart 2001 verrichtte hij werkzaamheden als (landelijk) pooler. Uit hoofde hiervan was verzoeker in november en december 2005 enige tijd werkzaam in de Penitentiare Inrichting te Scheveningen. Op enig moment vernam verzoeker dat hij reeds 57 zogeheten meerjaaruren had en dat hij om die reden voor de rest van het jaar uit de planning zou worden gehaald. Ditzelfde gold voor twee collega's van verzoeker. Noch verzoeker en deze twee collega's, noch de Penitentiare Inrichting Haaglanden was gelukkig met deze situatie. In overleg met leidinggevenden van de Penitentiare Inrichting Haaglanden is daarop een oplossing gevonden. Onderdeel hiervan was dat de vergoeding voor deze 57 gewerkte uren in januari 2006 als overuren zou worden uitgekeerd en dat verzoeker in de planning gehandhaafd werd.

2. Verzoeker heeft zich op 13 december 2006 voor de eerste maal tot de Nationale ombudsman gewend met zijn klacht dat uitbetaling op dat moment nog niet had plaatsgevonden. Verzoeker stuurde prints van een groot aantal e-mailberichten mee waaruit bleek dat hij inmiddels een jaar met leidinggevenden, personeels- en financiële medewerkers ressorterend onder de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) van het Ministerie van Justitie in overleg was over de financiële afwikkeling.

3. Omdat deze klacht nog niet eerder onder de aandacht van de minister van Justitie was gebracht, zond de Nationale ombudsman verzoekers klachtbrief op 23 januari 2007 door naar de minister van Justitie met daarbij het verzoek de klacht in behandeling te nemen.

Op 27 juni 2007 zond de minister van Justitie de Nationale ombudsman een kopie van een brief van 25 juni 2007 waarin de staatssecretaris van Justitie de algemeen directeur van de Penitentiare Inrichting Haaglanden verzocht ervoor zorg te dragen dat de kwestie op voortvarende wijze afdoende met verzoeker zou worden geregeld.

4. Verzoeker deelde de behandelend medewerker van de Nationale ombudsman op 12 juli 2007 telefonisch mee na 13 december 2006 op geen enkele wijze contact te hebben gehad met het Ministerie van Justitie over uitbetaling van de vergoeding.

5. De Nationale ombudsman heeft daarop op 20 juli 2007 alsnog onderzoek ingesteld naar aanleiding van verzoekers klacht. Bij de schriftelijke opening van het onderzoek heeft de Nationale ombudsman de minister van Justitie gevraagd zijn standpunt ten aanzien van de klacht mee te delen en hem specifiek te informeren over de door justitie na 22 november 2005 respectievelijk 25 juni 2007 ten behoeve van verzoeker ondernomen actie. Ondanks toezeggingen op achtereenvolgens 12 november 2007 en 22 januari 2008 heeft de minister van Justitie aan deze verzoeken niet voldaan.

6. Bij brief van 10 september 2007 liet de locatiedirecteur PI Haaglanden namens de minister van Justitie verzoeker weten dat op korte termijn een bedrag van € 718,77 aan hem zou worden uitgekeerd, zijnde de waarde van 57 meeruren over 2005.

7. Bij brief van 9 oktober 2007 liet verzoeker de Nationale ombudsman weten dat het hem na drie jaar wachten uitbetaalde bedrag van € 718,77 slechts een relatief klein gedeelte was van hetgeen waarop hij in totaal aanspraak maakte. Verzoeker liet weten dat met deze betaling weliswaar de 57 meeruren over 2005 waren vergoed, maar nog niet de 180 uren die hij in november en december 2005 had gewerkt. Verzoeker vorderde al met al een totaal bedrag van € 2.988,57 zodat nog te ontvangen overbleef € 2.269,80.

8. Op 12 november 2007 besprak de behandelend medewerker van de Nationale ombudsman verzoekers brief van 9 oktober 2007 telefonisch met de behandelend medewerker van DJI. Deze liet weten dat de minister de directeur van de Penitentiaire Inrichting Haaglanden in deze salaris-technisch buitengewoon complexe zaak de vrije hand had gegeven om het gehele door verzoeker gevorderde bedrag te voldoen, maar dat de directeur per abuis van een veel te laag aantal gewerkte uren was uitgegaan.

9. In vervolg op het telefoongesprek van 12 november 2007 en enkele elektronische vervolgerichten, liet de medewerker van DJI de Nationale ombudsman op 7 januari 2008 weten dat de directeur van de Penitentiaire Inrichting Haaglanden opnieuw op de zaak was geattendeerd en was verzocht om een en ander nu toch snel af te handelen.

10. Bij elektronisch bericht van 22 januari 2008 liet de behandelend medewerker van DJI de Nationale ombudsman weten dat na overleg met verzoeker door de personeelsconsulent verzoeker bij besluit van 29 oktober 2007 een buitengewone kostenvergoeding van € 718,77 was toegekend. Verzoeker had hiertegen geen bezwaar ingediend, zodat hij ervan was uitgegaan dat verzoeker zich met deze gang van zaken had verenigd en dat de zaak daarmee voor verzoeker was afgerond.

11. Per kerende post wees de behandelend medewerker van de Nationale ombudsman de medewerker van DJI er daarna op dat verzoeker al op 9 oktober 2007 had gemeld zich niet te verenigen met uitkering van slechts een relatief klein gedeelte het door hem geclaimde bedrag, dat dit gegeven al op 12 november 2007 telefonisch was besproken en dat dus kennelijk sprake was van een misverstand.

12. Op 4 februari 2008 liet de behandelend medewerker van DJI de Nationale ombudsman telefonisch weten dat de zaak inmiddels geheel was uitgezocht en dat verzoeker op korte termijn het ontbrekende salarisbedrag tegemoet kon zien.

13. De Nationale ombudsman ontving vervolgens van DJI een kopie van een brief van 19 februari 2008 waarin de staatssecretaris van Justitie de algemeen directeur van de Penitentiare Inrichting Haaglanden verzocht ervoor zorg te dragen dat op zo kort mogelijke termijn de door verzoeker geclaimde in 2005 gewerkte 180 uren aan hem zouden worden vergoed tot een bedrag van € 2.269,80, zijnde 180 x € 12,61, opdat aan deze kwestie een einde zou komen.

14. In antwoord op een vraag van de Nationale ombudsman liet verzoeker eerst op 1 april en vervolgens op 15 mei 2008 weten het toegezegde bedrag nog niet te hebben ontvangen.

15. Kort nadat de Nationale ombudsman hierover persoonlijk contact had opgenomen met de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie, liet verzoeker op 27 mei 2008 weten dat een medewerker van het Ministerie van Justitie bij hem aan de deur was geweest waarbij de medewerker hem € 2.269,80 had overhandigd.

I. Ten aanzien van het uitbetalen van verzoekers salaris

Bevindingen

Verzoeker heeft er allereerst over geklaagd dat de uren die hij in november 2005 als pooler heeft gewerkt in de Penitentiare Inrichting Haaglanden, locatie Scheveningen, niet waren uitbetaald.

Beoordeling

1. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

2. Met de betaling van € 718,77 in oktober 2007 en van € 2.269,80 eind mei 2008 is strikt genomen de grondslag voor dit onderdeel van de klacht komen te vervallen. De Nationale ombudsman ziet niettemin aanleiding tot het uitbrengen van een rapport omdat het bepaald schrijnend is dat verzoeker ruim meer dan twee jaar heeft moeten wachten op de uitbetaling van de vergoeding voor de in november en december 2005 gewerkte uren.

Ofschoon niet kan worden uitgesloten dat het hier om een salaris-administratief gecompliceerde kwestie ging, is uitbetaling van een relatief bescheiden salarisbedrag na bijna dertig maanden zonder meer onvoldoende voortvarend.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van gedane toezeggingen

Bevindingen

Ook heeft verzoeker erover geklaagd dat medewerkers van het Ministerie van Justitie met betrekking tot de uitbetaling van het achterstallige salaris gedane toezeggingen stelselmatig en zonder redengeving niet zijn nagekomen.

Beoordeling

1. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.
2. Het dossier bevat geen documenten met rechtstreekse en onweerlegbare toezeggingen aan verzoeker. Wel bevat het dossier een groot aantal afschriften van elektronische berichten die verzoeker vanaf november 2005 naar diverse betrokkenen heeft gezonden en tal van reacties hierop.

Ook bevat de dossier tal van toezeggingen van de behandelend medewerker van DJI aan de behandelend medewerker van de Nationale ombudsman. Gebleken is dat deze toezeggingen met regelmaat niet, althans niet binnen de afgesproken termijn werden nagekomen. Opmerkelijk is in dit verband dat na de schriftelijke opening van dit onderzoek achtereenvolgens op 12 november 2007 en op 22 januari 2008 een spoedige verzending van de inhoudelijke reactie van de minister op de klacht in het vooruitzicht werd gesteld.

De Nationale ombudsman heeft deze reactie echter nimmer ontvangen.

3. Dat medewerkers van het Ministerie van Justitie verzoeker rechtstreekse en onweerlegbare toezeggingen hebben gedaan over de uitbetaling van het achterstallige loonbedrag is niet komen vast te staan. Verzoeker mocht echter op basis van tal van in het dossier aanwezige documenten vanaf begin 2006 de verwachting koesteren dat zijn werkgever zich het probleem aantrok en binnen afzienbare tijd zou overgaan tot uitbetaling van het salaris.

Door het salaris uit de periode november en december 2005 pas in september 2007 respectievelijk mei 2008 uit te betalen, heeft de minister van Justitie dit vertrouwen ernstig beschaamd.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Ministerie van Justitie is gegrond wegens schending van het vereiste van voortvarendheid en wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Onderzoek

Op 13 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te W., met een klacht over een gedraging van het Ministerie van Justitie.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd op 20 juli 2007 een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Ook werden de minister enkele concrete vragen voorgelegd.

De minister van Justitie heeft geen standpunt ingenomen.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch verzoeker noch de minister van Justitie gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 13 december 2006, met bijlagen, te weten e-mailwisseling van verzoeker met medewerkers van P.I. Haaglanden en DJI uit de periode november 2005 tot december 2006 over het uitblijven van salarisbetaling.

Vervolgbrief van verzoeker van 9 oktober 2007.

Brief van 20 februari 2008 van de minister van Justitie, met bijlagen.

Regelmatig telefonisch en/of e-mailcontact tussen verzoeker en behandelend medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman tussen 8 maart 2007 en 27 mei 2008.

Regelmatig telefonisch en/of e-mailcontact tussen medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman en behandelend medewerkers van het Ministerie van Justitie op 12, 15, 22, 29 en 30 maart, 5, 6 en 24 april, 4, 21 en 25 mei, 22 juni, 18, 19 en 20 september, 12 november, 21 december 2007, 7 en 22 januari en 4 februari 2008.

Telefonisch contact op of rond 26 mei 2008 van de Nationale ombudsman met de secretaris-generaal van het Ministerie van Justitie.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond